

JAK LIŠKA BĚŽELA ZÁVOD S HLEMÝŽDĚM

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

MLSNÁ LIŠKA JEDNOU DOSTALA CHUŤ NA KACHLE, KTERÁ PLAVALA V JEZÍRKU. SE SKRČILA DO TRÁVY A PAK HOP!, SKOČILA PO KACHLI. JENŽE KACHLE JÍ UVIDĚLA A STAČILA VČAS ULETĚT, TAKŽE SEBOU JENOM PLÁČLA DO TRÁVY. TO ZKUSILA JEŠTĚ PODRUHÉ, POTŘETÍ I PODESÁTÉ, ALE KACHLE JÍ VŽDY UNIKLA. K VEČERU UŽ BYLA CELÁ UNAVENÁ A PROMÁČENÁ, A TAK SE ROZHODLA, ŽE NECHÁ LOUV A PŮJDE SPÁT HLADOVÁ. JAK TAK ALE JDE TRÁVU UVIDÍ HLEMÝŽDĚ. „Malé sousto je lepší než žádné sousto“, MYSLÍ SI LIŠKA A HNED SE ZAJÍMÁ, KAMPAK SE HLEMÝŽDĚ PLAZÍ. „Rád bych ještě před setměním obešel celé jezírko!“

„Chachá!“, SMÁLA SE LIŠKA, „to já ho mezitím oběhnu desetkrát!“. TAK SI DALI ZÁVODY. ZATÍMCO SE LIŠKA PŘIPRAVOVALA KE STARTU, HLEMÝŽDĚ SE JÍ TAJNĚ ZE ZADU PŘIČHYTL NA KACHLI. KDYŽ LIŠKA NEJVĚTŠÍ RYCHLOSTÍ VYBĚHLA, HLEMÝŽDĚ CESTOVAL S NÍ. NA DRUHÉM KONCI JEZÍRKU SE LIŠKA ZASTAVILA A VOLÁ: „HLEMÝŽDĚ, kde jsi?“ „čekám tu na tebe!“, ŘÍKÁ HLEMÝŽDĚ ZPOZA LIŠKY. LIŠKA SE TEDY ROZBĚHLA JEŠTĚ RYCHLEJI. A KDYŽ DORAZILA NA MÍSTO, ODKUD PŮVODNĚ VYBĚHLA, BYLA SI JISTÁ, ŽE JÍ HLEMÝŽDĚ NEMOHL PŘEDBĚHNOUT. TAJNĚ SLEZL Z KACHLE A NAOKO NAZLOBENĚ ŘÍKÁ LIŠCE: „No, že jsi konečně dorazila, už tu na tebe půl hodiny čekám!“ KDYŽ TO LIŠKA SLYŠELA, VŠE HLEMÝŽDĚ UVĚŘILA A CELÁ UTAHANÁ A HLADOVÁ SE ZAHANBENĚ ODLOUDALA DO SVÉ DŮBKY. OD TĚCH DOB UŽ LIŠKA NESE NEZÁVODÍ.